

סיפור פשוט. מאת: סיני ליבל.

קשרי הון שלטון של עו"ד יהודה וינשטיין בזמן שכיהן כיועץ משפטי לממשלה

בעניין חציית הקווים של היועצת המשפטית של משרד התקשורת, בשנים 2005-2011, ממשרד התקשורת לשותפות במשרד עורכי דין שייצג מולה את פורום חברות הסלולר שלושה חודשים לפני הצעת העבודה - סיני ליבל הגיש שתי עתירות לבג"ץ. בג"ץ 970/12 ובג"ץ 5011/12

הבג"צ הראשון:

בג"ץ 970/12 סיני ליבל נ. נציב שירות המדינה

פסק-דין בתיק בג"ץ 970/12

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 970/12

לפני:

כבוד השופט ס' ג'ובראן

כבוד השופט נ' הנדל

כבוד השופט א' שהם

העותר:

סיני ליבל

נגד

המשיבים:

1. נציב שירות המדינה

2. היועץ המשפטי לנציבות שירות המדינה

3. עו"ד נגה רובינשטיין

עתירה למתן צו עשה

"4. עיון בעתירה מגלה כי בפועל מלין העותר על כך שעוד בטרם סיימה המשיבה את תפקידה במשרד התקשורת, החלה בחיפוש אחר עבודה חלופית והגיעה להבנות עם משרד עורכי הדין גולדפרב. העתירה מבוססת בעיקרה על פרסום שהתבצע בעיתון גלובס ביום 3.11.2011, לפיו המשיבה סיכמה את הצטרפותה למשרד עורכי הדין, וזאת בעת כהונתה בתפקיד ציבורי. כלשון העותר: "התקשרות קונקרטית" - קודם הפנייה לוועדת ההיתרים – כשעובד הציבור מכהן בתפקידו – הינה עילת העתירה" (וראו עמ' 2 לעתירה).

העתירה נדחתה – בתמיכה מלאה של היועץ המשפטי (שייצג באמצעות הפרקליטות את נציב שירות המדינה עו"ד משה סיני, והיועץ המשפטי לנציבות עו"ד רון דול - בנימוק (לטענת סיני ליבל הזוי), שעו"ד נגה רובינשטיין דיווחה לאלתר על הצעת העבודה. נימוק הזוי שכן לשון התקשי"ר אינה גוברת על לשון חוק הצינון (כל שכן על הנחיות היועמ"ש).

בכל מקרה, בפסקה 989.48 לתקשי"ר, נדרש אישור בכתב של היועמ"ש של נציבות שירות המדינה, בהתייעצות עם היועמ"ש לממשלה (ואחריהם זה עובר לוועדת היתרים), ותהליך כזה לא התרחש מעולם, במקרה הזה. גם בתקשי"ר אין אופציה לדיווח בע"פ, שאינו מתועד.

תזכורת קלה למי שלא מכיר את הנפשות הפועלות כאן מסביב: עו"ד נגה רובינשטיין "הוצנחה" לתפקיד היועמ"ש של משרד התקשורת, ע"י עו"ד דוידה לחמן-מסר, המשנה ליועמ"ש דאז, [ואשתו של עו"ד אורי מסר](#), ידידו הקרוב והעו"ד דאז של אדם חשוב בשם א. אולמרט. עו"ד נגה רובינשטיין הייתה בין המסייעים ל"הצניח" את עו"ד דנה נויפלד (שהחליפה אותה בפרקליטות, כשעברה מהפרקליטות למשרד התקשורת), ולהשתיל אותה במקומה (אחרי פרישתה), כיועצת המשפטית של משרד התקשורת, אחרי שהתרגיל להצנחתה של עו"ד דנה נויפלד לתפקיד היועצת המשפטית של מועצת הכבלים והלוויין – כשל. עו"ד דנה נויפלד משמשת עד היום כיועצת המשפטית של משרד התקשורת.

לאחר איסוף מידע של סיני ליבל ממנו, עלה כי עו"ד נגה רובינשטיין קיבלה את הצעת העבודה מעו"ד אלי זוהר ביום שישי 3 חודשים לפני ה"דיווח בע"פ" לכאורה, ו"הדיווח לאלתר" היה רק ב-23 באוקטובר – אחרי 3 חודשים מקבלת הצעת העבודה, סיני ליבל הגיש את בג"ץ 5011/13 :

לפני: כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט צ' זילברטל

העותר: סיני ליבל

נגד

המשיבים: 1. היועץ המשפטי לנציב שירות המדינה
2. נציב שירות המדינה, עו"ד משה דיין
3. עו"ד נוגה רובינשטיין, אז היועצת המשפטית של
משרד התקשורת

עתירה למתן צו על-תנאי

כך בסעיף 1 בפסק הדין:

השופטת א' חיות:

זוהי עתירה למתן צו על-תנאי אשר יורה למשיבים 1-2 (להלן: המשיבים) ליתן טעם מדוע לא יורו על פתיחה בחקירה פלילית נגד המשיבה 3 (להלן: המשיבה) בחשד לעבירות הפרת אמונים והפרת הוראות חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969 (להלן: חוק שירות הציבור), ולחלופין למתן סעד הצהרתי כי המשיבה הגישה תצהיר כוזב לבית משפט זה במסגרת תגובתה לעתירה קודמת שהגיש העותר.

1. ביום 2.11.2011, לאחר שש שנים ויותר בתפקיד היועצת המשפטית למשרד התקשורת, הגישה המשיבה לבית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כוועדה למתן היתרים לפי חוק שירות הציבור (להלן: הוועדה למתן היתרים), בקשה לאשר לה להצטרף למשרד עורכי הדין גולדפרב, זליגמן ושות' (להלן: המשרד) וזאת כחודש לאחר פרישתה המתוכננת מן השירות הציבורי בסוף שנת 2011. הבקשה הוגשה בהסכמת נציבות שירות המדינה, אך העותר הגיש התנגדות לבקשה ובה טען כי קיצור תקופת ה"צינון" הקבועה בסעיף 4(ג)(1) לחוק שירות הציבור תפגע באינטרס הציבורי ובאמון הציבור בשירות המדינה. על אף התנגדות העותר, קיבלה הוועדה למתן היתרים את הבקשה וקבעה כי המשיבה רשאית לעבוד במשרד החל מיום 1.2.2012. הוועדה למתן היתרים קבעה כי המשיבה באה במגע במסגרת תפקידה עם עורכי-דין מהמשרד לעיתים נדירות בלבד, ובאשר לפגישה אחת שהתקיימה ביום 12.7.2011 בעניין חברות הסלולר ואליה התייחס העותר, נקבע כי סמכות משרד התקשורת באותו עניין הייתה מייעצת בלבד, ובכל מקרה פניית המשרד למשיבה ולמשרד התקשורת לא נשאה פרי. נוסף על כך קבעה הוועדה כי טענות העותר בדבר מחדלים שונים שביצעה המשיבה בכך שנמנעה מלפעול להצטרפות משרד התקשורת לתובענות שונות שהגיש נגד חברות סלולר שונות, אינן רלוונטיות למסגרת הדיון שלפניה.

הסיפור הוא בסעיף 4 בפסק הדין:

"לבסוף מבקשים המשיבים לציין, על דעת היועץ המשפטי לממשלה, כי הם סבורים שיש להצר על כך שהמשיבה אשר כיהנה במשך שנים ארוכות בשירות המדינה נאלצת להתמודד פעם נוספת עם טענות קשות המופנות כלפיה, ללא הצדקה."

והסיכום:

"אשר לטענה כי המשיבה לא דיווחה במועד על קבלת הצעת העבודה. בהתחשב בכך שעו"ד בלס מסר כי זכור לו שהדיווח הועבר אליו עוד בטרם הוגש לו תיעוד כתוב בעניין ביום 23.10.2011, נראה כי פרק הזמן שבו לכל היותר קיים ספק בשאלה האם דיווחה המשיבה על

הצעת העבודה אם לאו, עומד על **כחודש עד חמישה שבועות**, שבתוכם חלה תקופת חגי תשרי. נוכח פרק הזמן הקצר, יחסית, שבו מדובר ובהיעדר סיבה של ממש לפקפק בגירסת המשיבה, המגובה בתצהירה, לפיה היא דיווחה באופן מיידי על הצעת העבודה, איני מוצאת כי קמה עילה חריגה לסטות מן הכלל שלפיו בית משפט זה אינו מתערב בשיקול דעתן של רשויות התביעה בעניין פתיחה בחקירה פלילית (בג"ץ 1844/14 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' פרקליט המדינה, פס' 6 (25.3.2014); בג"ץ 8643/04 אורן נ' משטרת ישראל (22.12.2004); בג"ץ 11447/04 המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר נ' היועץ המשפטי לממשלה, פס' 9-10 (14.6.2005)). יחד עם זאת, אציין כי מן הראוי שהמשיבים יסיקו מסקנות מפרשה זו ויקפידו על פרוצדורה מסודרת לתיעוד הודעתו של עובד ציבור בדבר הצעת עבודה שקיבל מגורם חיצוני. "

וליבל זועק: למה שעו"ד יהודה וינשטיין - אז היועץ המשפטי לממשלה לתמוך בעו"ד נגה רובינשטיין ש"חצתה את הקווים" בזמן כהונתה מיועצת משפטית של רגולטור – לשותפה במשרד עורכי דין שייצג מולה – במשרדה – את פורום חברות הסלולר, שלושה חודשים עובר להצעת העבודה – ולא לתמוך באזרח סיני ליבל שנלחם על טוהר המידות ואמון הציבור בעובדי ציבור בכירים המפרים, לכאורה, את החוק ולכל הפחות פוגעים באמון הציבור במי שאמור להיות שומר סף :